

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 835

гр. Варна, 12.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Търговско дело № 20233100900147 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на **П. А. П.** с ЕГН ***** с адрес ***** чрез пълномощник адв. В. Д. П., член на ВАК, служебен адрес *****, с която срещу „БИЗНЕСКОНСУЛТ“ ООД ЕИК 103095976 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Одесос 19 ет.2 ап.3, е предявен иск (конститутивен) с правно основание чл.74 от ТЗ за отмяна на решенията по т.1, т.2 и т.3 от протокол на Общото събрание на дружеството от 28.02.2023г., като приети в противоречие с повелителни норми на закона и учредителния акт.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответното дружество, редовно призовано, депозира писмен отговор, с който взема становище по допустимостта и основателността на претенциите като оспорва предявения иск.

Ищецът депозира допълнителна искова молба в срока по чл.372 от ГПК, с която възразява срещу изложените в отговора на исквата молба твърдения и поддържа релевираните доводи в исквата молба досежно основателността на предявения иск.

В срока по чл. 373 от ГПК е постъпил отговор на допълнителната искова молба, в който се поддържат въведените с отговора на исквата молба твърдения и възражения, с което размяната на книжа е приключила.

По допустимостта на претенциите :

Ищецът твърди, че е присъствал на ОСС лично, при което е налице първата хипотеза на чл.74, ал.2 от ТЗ, при която срокът за предявяване на иска е 14-дневен и се брои от деня на събранието, в случая – 28.02.2023г. Исковата молба е постъпила в съда на 10.03.2023г., поради което е спазен преклузивния срок по ал.2 на чл.74 от ТЗ.

По предварителните въпроси:

Претенцията следва да се разгледа по реда на Глава Тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове“

По доказателствените искания :

Представените от ищеца и ответника писмени доказателства са относими и допустими, поради което следва да бъдат допуснати, като събирането им следва да се извърши в открито съдебно заседание на осн. чл.375, ал. 2 ГПК.

На страните следва да се укаже възможността в 1-седмичен срок от съобщаването да изложат становище във връзка с проекто-доклада по делото.

Настоящото определение следва да се съобщи на страните, на основание чл.374, ал.2 ГПК.

Мотивиран от изложеното, съдът счита, че следва да се пристъпи към разглеждане на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ предявен от **П. А. П.** с ЕГН ***** с адрес ***** чрез пълномощник адв. В. Д. П., член на ВАК, служебен адрес *****, с която срещу „БИЗНЕСКОНСУЛТ“ ООД ЕИК 103095976 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Одесос 19 ет.2 ап.3, е предявен иск (конститутивен) с правно основание чл.74 от ТЗ за отмяна на решенията по т.1, т.2 и т.3 от протокола на Общото събрание на дружеството от 28.02.2023г., като приети в противоречие с повелителни норми на закона и учредителния акт.

ПОСТАНОВЯВА разглеждането на делото по реда на част трета, гл.32 „Производство по търговски спорове“.

СЪОБЩАВА на страните следния проект за **УСТЕН ДОКЛАД:**

Производството е образувано по искова молба на П. А. П. с ЕГН ***** срещу „БИЗНЕСКОНСУЛТ“ ООД ЕИК 103095976 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.Одесос 19 ет.2 ап.3, с правно основание чл.74 от ТЗ за отмяна на решенията по т.1, т.2 и т.3 от протокола на Общото събрание на дружеството от 28.02.2023г., като приети в противоречие с повелителни норми на закона и учредителния акт.

Ищецът твърди, че решенията на общото събрание на съдружниците в търговското дружество по т.1, т.2 и т.3 от 28.02.23г. са незаконосъобразни на следните основания :

Сочи се, че с решение № 1 с предмет : вземане на решение за прекратяване правомощията на управителя на дружеството и освобождаването му от длъжност и избор на нов управител на дружеството ОС гласува „за“ 201 гласа на К. П. и „против“ 201 гласа на П. П.. Счита се, че обясненията към гласуването на К. П., че решението се приема, тъй като е приложим по аналогия чл.137, ал.3, изр.2-ро, а именно, че съдружникът П. П. не гласува и неговият дял се приспада от капитала на дружеството при определяне на мнозинството, противоречат на чл.137, ал.2 и ал.3, изр.3-то от ТЗ, т.к. съгласно закона всеки съдружник има толкова гласа в ОС, колкото е неговия дял в капитала, а решенията, вкл. за освобождаване на управител и избора на нов управител, са вземат с мнозинство повече от $\frac{1}{2}$ от капитала, доколкото не е предвидено друго в дружествения договор. Отделно, се сочи, че съгл. Раздел IV т.5 от ДД всеки дял дава право на един глас в ОС, право на дивиденди и право на ликвидационен дял, а съгл. Раздел VI т.4 изр. 3 останалите решения се вземат с обикновено мнозинство (половината плюс един от дяловете.)

Твърди се, че с решението по т.2 от протокола на ОСС К. П. гласува ЗА „не освобождава от отговорност управителя за дейността му като управител на дружеството за периода м.февруари 2014г- до м.февруари 2023г.“, при което според К. П. решението се приема, тъй като е приложим по аналогия чл.137, ал.3, изр.2-ро, а именно, че съдружникът П. П. не гласува и неговият дял се приспада от капитала на дружеството при определяне на мнозинството. Ищецът оспорва като се позовава на чл.137, ал.2 от ТЗ, съгласно която всеки съдружник има толкова гласа в ОС, колкото е неговия дял в капитала, освен ако в договора е предвидено друго. Соци, че единствено при изключване на съдружник, съгл. чл. 137, ал.3, изр. второ от ТЗ изключваният съдружник не гласува и неговият дял се приспада от капитала при определяне на

мнозинството. Доколкото в конкретния случай решението е за освобождаване от отговорност на управителя, се настоява, че е неприложима сочената разпоредба и изключенията при които решенията се вземат с мнозинство различно повече от $\frac{1}{2}$ от капитала са изчерпателно изброени. Счита се, че решението по т.2 е противоречие с уговореното в р.VIt.4 изр.2 от ДД.

Сочи се, че решението по т.3 от ОСС е за предявяване на искове от дружеството срещу управителя П. П. за дейността му като управител през периода м.2.2014г. до м.02.2023г. Твърди се, че решението е взето като „за“ са гласували половината от капитала и „против“ – $\frac{1}{2}$ от капитала, при което гласуване решението не е прието, т.к. не е прието с половината плюс един от дяловете в капитала. Отново се оспорва твърдението на другия съдружник за приложимостта по аналогия с разпоредбата на чл. 137, ал.3, изр. 2 от ТЗ.

Ищците настояват за отмяна на посочените решения, взети на ОСС на ответното дружество по т.1 до т.3 от протокола, както и да им бъдат присъдени сторените съдебно-деловодни разноски.

В срока за отговор на исковата молба, ответното дружество оспорва исковете като неоснователни.

Счита се, че правото на глас на П. П. при гласуването по първите три точки от дневния ред на ОС на 28.02.2023г. е суспендирано по аналогия с чл.137, ал.3, изр.второ от ТЗ. Сочи се, че е налице конфликт на интереси, тъй като съдружникът е заинтересован да запази положението си на управител в дружеството, да се освободи от отговорност за дейността си като управител и да се предпази от предявяването на бъдещи искове за имуществена отговорност спрямо него. Този интерес противоречи на интересите на самото дружество. Делът на П. П. е достатъчен да блокира решенията на върховния орган на дружеството, поради което, ако се признае правото му да гласува по трите посочени точки от дневния ред, общото събрание на съдружниците никога не би могло да вземе решение, с което да го освободи от длъжността управител и да търси отговорността му.

Твърди се, че при общо събрание от двама съдружника, ако единият по силата на закона няма право да участва в гласуването, то решенията се приемат с гласовете на другия съдружник. Волята на ФЛ не може да се раздели на части, а винаги е единна. В конкретния случай няма значение дали разпоредбата на ТЗ изисква този вид решения да се примат с мнозинство

повече от $3/4$ или от $1/2$ от капитала. Щом само едно ФЛ гласува, то решението винаги ще е прието с единодушие.

Сочи се, че при приемане на трите процесни решения на ОС не е приложено мнозинство, различно от изискуемото по закон „повече от $1/2$ от капитала" (съгласно чл.137, ал.3, изр. трето от ТЗ), а е приложено законното основание за „инцидентно" лишаване от правото на глас в ОС на съдружника, който е в конфликт на интереси с дружеството. След като по силата на закона управляващият съдружник не участва в гласуването и неговия дял е приспаднал от капитала, решенията са приети от другия съдружник с единодушие.

Настоява се отхвърляне на предявения конститутивен иск като неоснователен и недоказан и присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

С допълнителна искова молба ищецът оспорва изцяло възраженията на ответника. Допълнително се изразява становище по мотивите на т.2 от протокола и допустимостта на иска по чл.145 от ТЗ.

С допълнителен отговор, ответното дружество поддържа вече изложеното в отговора. Оспорва твърденията за недопустимост на иска по чл.145 от ЗЗД, като допълнително счита, че с изявленията си ищецът излиза извън предмета на конститутивния иск.

Правна квалификация : - чл.74, ал.1 от ТЗ

УКАЗВА на страните, че на доказване подлежат следните обстоятелства:

В тежест на ответника се възлага по пътя на пълно и главно доказване да установи онези юридически факти, от осъществяването на които следва законосъобразността на взетите от Общото събрание на търговското дружество решения.

ДОПУСКА до приемане в открито съдебно заседание представените с исковата молба писмени доказателства.

НАСРОЧВА производството за разглеждане в открито съдебно заседание на **06.07.2023г. от 15.30 часа**, за която дата да се призват страните с връчване на препис от настоящото определение. На ищеца да се връчи препис от отговора на ДИМ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____